

## NIEUWSBRIEF 17 – St. Humanitaire Hulp Syrië - augustus 2015

*'You are not supposed to be here!'*

Dat zei de Nederlandse honorair-consul tegen ons bij ons recente bezoek aan hem op zijn kantoor in Gaziantep. Hij zei dit ambtshalve en vanwege het negatieve reisadvies voor Turkije dat de Nederlandse regering net voor ons vertrek heeft afgegeven. We verzekeren hem voorzichtig te zijn.

In deze nieuwsbrief doen we verslag van onze reis begin augustus naar Gaziantep, in zuid-oostelijk Turkije. We wilden informatie inwinnen over onze projecten, van onze donateurs ontvangen goederen overhandigen en niet te vergeten het door u bijeen gebrachte geld voor de bouw van de keuken bij de school voor weeskinderen overhandigen. En natuurlijk ging het ons ook om het persoonlijk contact met onze samenwerkingspartners en de kinderen, vrouwen en mannen op de vlucht in en buiten Syrië. Op dit moment heeft SHHS zes projecten lopen of op stapel staan. (zie het overzicht op onze website: [www.humanitairehulpsyrië.nl](http://www.humanitairehulpsyrië.nl)). We worden daarbij weer geholpen door De Wilde Ganzen. Zij heeft opnieuw haar steun ( en premie van 50%) toegezegd, nu voor het project voor de bouw van een keuken in de school voor Syrische weeskinderen en het gezondheidszorgproject.

*'Enough is enough!'*

Moe zijn de vluchtelingen die we treffen in Gaziantep. Ze willen terug naar hun vaderland, hoe het er daar ook uit zal zien. In de stad verblijven nu zo'n 350.000 vluchtelingen, een deel van de ruim twee miljoen Syriërs die naar Turkije zijn gevlucht. Het gonst in de stad van de verhalen over de op te zetten bufferzone in Noord-Syrië die alle harten sneller doet kloppen. Een kind zegt: "Geweldig zal dat zijn, dan kunnen de scholen weer open en kunnen we weer studeren!"

Maar zover is het nog niet. Op dit moment wordt er nog hard gevochten en blijven de bommen vallen, ook in het noorden. De angst bij de mensen is groot. Depressiviteit slaat toe – vrouwen die niet naar buiten durven. De laatste woorden van een ten gevolge van een bombardement stervend kind waren: "Ik ga het allemaal aan God vertellen."

### *Vrouwengroep in Gaziantep*

In de stad wonen verspreid vele alleenstaande Syrische vrouwen, met of zonder kinderen. Gevlucht naar Turkije om veiligheidsredenen. Ze sprokkelen geld om een bestaansminimum op te bouwen, met hulp van elkaar en van hulporganisaties. Een van hen is een jonge publiciste die blogs en filmpjes maakt. Ze verspreidt ze onder andere via een facebook account. Geen ongevaarlijke bezigheid. Voor ons heeft ze ervaringsverhalen van Syrische vrouwen vastgelegd. Het zijn de herinneringen van Syrische vrouwen aan de gruwelen die ze ondergingen in de gevangenissen. Gelukkig kan zij het nog navertellen. Zelf lijdt ze nog dagelijks onder wat ze meemaakte, ook al zijn er af en toe dagen dat het goed gaat. We beloven haar artikelen te zullen vertalen en verder te verspreiden onder een breed publiek.

Een andere vrouw, haar man al drie jaar vermist, is voortvarend aan de slag gegaan met andere Syrische vrouwen (een groep van 50 vrouwen) om voor een geringe vergoeding vesten en truien te breien, te haken en heel vakkundig tafellopers te borduren. De wollen kleding gaat naar de vluchtelingen(kampen) in en om Gaziantep. Wij nemen de tafellopers mee naar Nederland om te verkopen. We spraken met deze vrouw over de opzet van een self-supporting vrouwencentrum (ontmoetingen, cursussen, psychologische hulp, maar ook werkgelegenheidsprojecten) en hopen daar een bijdrage aan te kunnen leveren.

### *De school voor weeskinderen in Kilis*

De school telt op dit moment 350 kinderen en draait een zomerrooster vanwege de zomervakantie. Het is heet deze zomer, met temperaturen boven de 40 graden. De school biedt de kinderen allerlei activiteiten en daarmee een uitlaatklep voor hun psychische problemen. Toen we aankwamen waren de kinderen aan het zwemmen in het

net aangelegde zeer bescheiden zwembadje. Veel meisjes waren aan het schaken, een andere wat oudere groep meisjes kreeg les. Er wordt ook veel getekend. De tekeningen van de kinderen getuigen van hun herinneringen aan de oorlog in Syrië. Een meisje van 12 jaar tekende een vrouw die wordt gemarteld. Wat heeft dat meisje gezien of meegemaakt? Gelukkig konden veel van deze kinderen hier lachen en spelen met elkaar. Ook onze ballonnen werden binnen een mum van tijd opgeblazen en opgelaten, of nog even gekoesterd.

De directeur uitte zijn dankbaarheid voor de bijdrage van SHHS en dus van u, voor de bouw van de keuken. Binnenkort krijgen de kinderen dagelijks een warme maaltijd op school. Goed voor hen en goed voor de families waar de weeskinderen ondergebracht zijn. Want ook die families zijn grotendeels afhankelijk van hulp. Die hulp komt er op alle mogelijke manieren: een bruidspaar besteedde het voor een groot huwelijksfeest bestemde geld aan het uitdelen van voedsel aan 4000 vluchtelingen.

#### *Het revalidatiecentrum in Kilis*

Nu de Turks-Syrische grens onlangs is gesloten, worden alleen nog Syriërs toegelaten die opgenomen moeten worden op de intensive-care afdeling van een ziekenhuis. Het centrum, oorspronkelijk gericht op opvang en behandeling van tijdelijk in Kilis verblijvende patiënten, heeft daarom besloten zich tot het moment van heropening van de grens, te richten op de in en rond Kilis wonende Syrische vluchtelingen. Het aantal patiënten voor revalidatie in dit gebied wordt geschat op rond de 3.000. Daarvoor bestaan veel te weinig praktijken fysiotherapie.

De bevolking van de stad Kilis is bijna verdubbeld door de komst van de Syrische vluchtelingen! Je ziet groepen vluchtelingen op straat en in de parken. Nieuwe vluchtelingen kunnen zich melden bij een opvangcentrum waar ze een pasje voor voedsel en andere directe levensbehoeften kunnen krijgen. Het is er druk. Even verderop zien we kinderen en hun moeders die in verwaarloosde garageboxen of kale onderverdiepingen van leegstaande gebouwen, een onderkomen hebben gezocht. Zij leven met hun schamele bezittingen in erbarmelijke omstandigheden.

Met de consul in Gaziantep, zelf Rotarian en de voorzitter van de Rotary-club in Gaziantep spraken we over de samenwerking bij het gezondheidszorgproject met de Rotary-club Hengelo-Enschede Dubbelstad. Overigens vertelde de voorzitter nog dat hij zelf enkele Syrische vluchtelingen als werknemers heeft aangenomen in zijn bedrijf. Hij was blij met hen: "Zij leren wat van ons en wij leren van hen."

De consul waarschuwde ons, maar veel meer trokken we ons de woorden aan van een Syrische moeder in Kilis, die tegen ons zei: '*Ik hoop dat jullie nooit hoeven mee te maken wat wij nu meemaken!*' Zij leeft met haar zeven kinderen, drie angstige tienermeisjes en vier kleintjes in een kale onderverdieping van een oude flat, zonder stromend water, zonder gootsteen, zonder elektriciteit, zonder meubels. Voor haar en zoveel andere Syriërs blijven we ons inzetten.

Namens het bestuur van SHHS  
Annemiek Goes  
Trui Bolscher

**Geef, uw hulp is nodig!**  
**Stichting Humanitaire Hulp Syrië: NL33 TRIO 0781 3627 68.**